

Bộ Tư Pháp
Đơn Vị Dân Quyền

Bộ Giáo Dục Hoa Kỳ
Sở Dân Quyền
Văn Phòng Tổng Luật Sư

Ngày 8 tháng Năm, 2014

Quý Đồng Nghiệp Thân mến:

Theo luật Liên Bang, các cơ quan giáo dục tiểu bang và địa phương (ở đây gọi là "khu học chánh") bắt buộc phải tạo cơ hội bình đẳng cho tất cả các trẻ em ghi danh theo học tại các trường lớp công cộng ở cấp tiểu học và trung học. Trong thời gian gần đây, chúng tôi đã ý thức được rằng có những chính sách hoặc thủ tục ghi danh có tác dụng cấm đoán hoặc làm trở ngại trẻ em được đi học dựa trên quốc tịch, tình trạng di trú thực sự hay theo suy đoán, của trẻ em, phụ huynh, hoặc người giám hộ. Những thủ tục này đi ngược với pháp luật Liên Bang. Cả hai Bộ Tư Pháp Hoa Kỳ và Bộ Giáo Dục Hoa Kỳ (Các Bộ) viết thư này để nhắc nhở bạn về trách nhiệm phải tạo cơ hội bình đẳng cho tất cả các trẻ em cư trú trong khu học chánh của bạn được đi học theo quy định Liên Bang và để hỗ trợ quý vị trong việc tuân thủ pháp luật. Chúng tôi viết thư này để cập nhật Lá Thư Gửi Đồng Nghiệp trước đây về đề tài này đã được ban hành ngày 6 tháng Năm, 2011, và để trả lời các thắc mắc mà Các Bộ đã nhận được về Lá Thư ngày 6 tháng Năm. Thư này thay thế Lá Thư ngày 6 tháng Năm.

Các Bộ thi hành nhiều đạo luật cấm kỳ thị, kể cả Tiêu Đề IV và VI của Đạo Luật Dân Quyền năm 1964. Tiêu Đề IV cấm các trường tiểu học và trung học công lập kỳ thị trên căn bản chủng tộc, màu da, hoặc quốc gia gốc, cùng các yếu tố khác. Điều 42 U.S.C. § 2000c -6. Tiêu Đề VI cấm những cơ sở nhận hỗ trợ tài chánh Liên Bang kỳ thị trên căn bản chủng tộc, màu da, hoặc quốc gia gốc. Điều 42 U.S.C. § 2000d. Hơn nữa, các quy định trong Tiêu Đề VI cấm khu học chánh không được sử dụng một cách vô lý các tiêu chí hoặc thủ tục hành chánh gây ra hậu quả kỳ thị cá nhân vì chủng tộc, màu da, hoặc quốc gia gốc, hoặc có tác dụng làm thất bại hoặc làm suy yếu đáng kể thành quả của một chương trình dành cho các cá nhân thuộc một chủng tộc, màu da, hoặc quốc gia gốc riêng biệt nào đó. Xem 28 C.F.R. § 42,104 (b) (2) và 34 C.F.R. § 100.3 (b) (2).

Ngoài ra, Tối Cao Pháp Viện Hoa Kỳ đã phán quyết trong vụ án *Plyler v. Doe*, 457 U.S. 202 (1982), là Tiểu Bang không được từ chối bất cứ đứa trẻ nào sống trong Tiểu Bang quyền được tiếp nhận một giáo dục công cộng căn bản, cho dù đứa trẻ đó có mặt ở Hoa Kỳ hợp pháp hay không. Tòa án giải thích rằng việc từ chối các "đứa trẻ vô tội" quyền tiếp nhận một giáo dục

công cộng là, "áp đặt một sự khó khăn mà sẽ ảnh hưởng suốt đời của một tầng lớp trẻ em có tình trạng khiếm khuyết mà không phải do lỗi của chúng. . . . Khi chúng ta ngăn chặn không cho các em tiếp nhận một nền giáo dục căn bản, chúng ta làm các em mất khả năng để sống trong cấu trúc của cơ sở dân chính của chúng ta, và làm các em mất khả năng thiết thực để đóng góp, dù một cách nhỏ nhất, vào sự tiến bộ của Quốc Gia chúng ta." *Plyler*, 457 U.S. 223. Như *Plyler* cho thấy rõ, tình trạng không có giấy tờ hoặc không có quốc tịch của một học sinh (hoặc cha mẹ hoặc người giám hộ của học sinh) không liên quan gì đến quyền học sinh được tiếp nhận một nền giáo dục tiểu học và trung học công cộng.

Để tuân theo các luật về dân quyền Liên Bang này, cũng như các lệnh của Tối Cao Pháp Viện, bạn phải bảo đảm rằng bạn không kỳ thị trên căn bản chủng tộc, màu da, hoặc quốc gia gốc, và học sinh không bị cấm ghi danh vào các trường công lập ở cấp tiểu học và trung học trên căn bản quốc tịch hoặc tình trạng di trú của chính học sinh hoặc của cha mẹ hoặc người giám hộ của học sinh. Hơn nữa, các khu học chánh không thể đòi hỏi dữ liệu với mục đích hoặc đưa đến hậu quả là các em bị từ chối ghi danh theo học các trường công lập trên căn bản chủng tộc, màu da, hoặc quốc gia gốc. Để hỗ trợ bạn trong việc tuân hành các nhiệm vụ này, chúng tôi liệt kê dưới đây một số thí dụ về các thủ tục tuyển sinh hợp pháp, cũng như các thí dụ về các dữ liệu không thể được sử dụng làm căn bản để từ chối một học sinh ghi danh học.

Để bảo đảm rằng chỉ cư dân của khu học chánh mới được hưởng các dịch vụ giáo dục, một khu học chánh có thể đòi hỏi học sinh hoặc cha mẹ của các em cung cấp bằng chứng cư trú trong phạm vi khu học chánh. Xem, thí dụ, *Martinez v. Bynum*, 461 U.S. 321, 328 (1983)¹. Thí dụ, khu học chánh có thể đòi hỏi bản sao hóa đơn điện thoại và hóa đơn nước hoặc hợp đồng thuê để xác nhận nơi cư trú. Tuy rằng một khu học chánh có quyền dành trường học cho cư dân trong khu học chánh mà thôi, việc tìm hiểu quốc tịch hoặc tình trạng di trú của học sinh, hoặc của cha mẹ hoặc người giám hộ của học sinh, không có liên quan gì đến việc xác định nơi cư trú trong phạm vi khu học chánh. Khu học chánh cần duyệt xét danh sách các dữ liệu dùng để xác định nơi cư trú để không đòi hỏi bất cứ tài liệu nào có thể ngăn cản hoặc gây trở ngại một cách bất hợp pháp cho các học sinh không giấy tờ hoặc có cha mẹ không giấy tờ trong việc ghi danh học hoặc đi học.

Các Tiểu Bang và các khu học chánh thường có các quy định khác nhau về những tài liệu nào học sinh có thể sử dụng để chứng minh họ đủ điều kiện tuổi tối thiểu và tối đa của để được ghi danh đi học, cũng như các cơ quan thẩm quyền thường chấp nhận một số các tài liệu khác nhau cho mục đích này. Khu học chánh không được ngăn cản việc ghi danh đi học của bất cứ một học sinh chỉ vì học sinh thiếu giấy khai sinh hoặc có hồ sơ cho thấy một nơi sinh ở nước ngoài, chẳng hạn như giấy khai sinh nước ngoài.

---

¹ Trẻ em và thiếu niên vô gia cư thường không có các tài liệu thông thường cần thiết để ghi danh học như bằng chứng nơi cư trú hoặc giấy khai sinh. Một trường học được lựa chọn cho một đứa trẻ vô gia cư phải lập tức ghi danh học cho đứa trẻ vô gia cư, dù đứa trẻ hoặc cha mẹ hoặc người giám hộ của đứa trẻ không xuất trình các hồ sơ thông thường cần thiết cho việc tuyển sinh. Xem 42 U.S.C. § 11432 (g)(3)(C)(1).

Chúng tôi biết rằng các khu học chánh có nhiệm vụ phải báo cáo một số dữ kiện như chủng tộc và sắc tộc của học sinh của họ cho Liên Bang và Tiểu Bang. Mặc dầu Bộ Giáo Dục đòi hỏi các khu học chánh thu thập và báo cáo những thông tin này, khu học chánh không thể sử dụng các dữ liệu thu được để kỳ thi học sinh; cũng như khu học chánh không thể từ chối ghi danh học cho con em họ khi người phụ huynh hay giám hộ không đáp ứng yêu cầu cung cấp dữ liệu này.

Tương tự như vậy, chúng tôi hiểu rằng một số khu học chánh yêu cầu số an sinh xã hội của học sinh khi ghi danh để sử dụng như một mã số của học sinh. Tuy nhiên, khu học chánh không thể từ chối việc ghi danh của học sinh nếu người đó (hoặc cha mẹ của hay người giám hộ của học sinh) quyết định không cung cấp số an sinh xã hội. Xem 5 U.S.C. § 552a (ghi chú).² Nếu một khu học chánh quyết định yêu cầu số an sinh xã hội, họ phải thông báo cho đương sự là việc tiết lộ có tính cách tự nguyện; họ phải cho đương sự biết dựa trên căn bản luật pháp hay căn bản nào mà họ yêu cầu số an sinh xã hội; và họ phải giải thích đương sự mục đích họ sử dụng số đó. *Id.* Trong tất cả mọi trường hợp thu thập và xem xét các dữ liệu, điều quan trọng là khu học chánh phải áp dụng tất cả các thủ tục một cách thống nhất cho mọi học sinh và không được áp dụng một cách cá biệt cho bất cứ một nhóm học sinh nào.

Như Tối Cao Pháp Viện ghi chú trong vụ kiện quan trọng *Brown v. Board of Education*, 347 U.S. 483 (1954), "Chúng ta không thể đặt kỳ vọng vào sự thành đạt trong đời của bất kỳ một đứa trẻ nào nếu nó bị khước từ cơ hội để có một nền giáo dục." *Id.* tại 493. Cả hai Bộ cam kết thực thi tích cực luật pháp về dân quyền Liên Bang nêu trên và cung cấp bất cứ sự trợ giúp kỹ thuật hữu ích nào cho bạn để tất cả học sinh có được cơ hội giáo dục bình đẳng. Những bước bạn có thể làm ngay tức khắc là trước tiên, nên xem xét các thủ tục ghi danh đi học để bảo đảm rằng các tài liệu yêu cầu không có ảnh hưởng tiêu cực đến việc tuyển sinh trong trường. Thứ hai, để giám định sự tuân thủ của bạn với pháp luật, bạn có thể duyệt xét những dữ kiện về việc tuyển sinh ở cấp Tiểu Bang và khu học chánh trong những năm tháng qua. Nếu có sự thuyên giảm nhanh chóng trong việc ghi danh theo học của bất cứ nhóm học sinh nào ở một khu học chánh hoặc trường học, có thể đó là dấu báo hiệu rằng có những rào cản sự tham gia của nhóm học sinh đó và bạn cần điều tra sâu xa hơn.

Chúng tôi cũng đính kèm đây các câu hỏi và câu trả lời thường gặp và một tờ dữ kiện hữu ích cho bạn. Xin vui lòng liên lạc với chúng tôi nếu bạn có thêm câu hỏi hoặc nếu chúng tôi có thể cung cấp cho bạn sự trợ giúp trong việc đảm bảo rằng các chương trình của bạn tuân theo quy định của pháp luật Liên Bang. Bạn có thể liên lạc với Bộ Tư Pháp, Đơn Vị Dân Quyền, Phòng Cơ Hội Giáo Dục, tại (877) 292-3804 hoặc education@usdoj.gov, Sở Dân Quyền (OCR) của Bộ Giáo Dục tại số (800) 421-3481 hoặc ocr@ed.gov hoặc Văn Phòng Tổng Luật Sư của Bộ Giáo Dục tại số (202) 401-6000. Bạn cũng có thể truy cập <http://wdcrobcolp01.ed.gov/CFAPPS/OCR/contactus.cfm> để biết văn phòng thực thi OCR phục

---

² Luật Liên Bang quy định một số trường hợp ngoại lệ giới hạn cho điều kiện này. Xem Pub. L. 93-579 § 7(a)(2)(B).

vụ khu vực của bạn. Để biết thông tin chung về sự tiếp cận bình đẳng với giáo dục công cộng, vui lòng truy cập trang web của chúng tôi tại <http://www.justice.gov/crt/edo> và <http://www2.ed.gov/about/offices/list/ocr/index.html>.

Chúng tôi mong được làm việc cùng với bạn. Cảm ơn bạn đã quan tâm đến vấn đề này và thực hiện các bước cần thiết để đảm bảo rằng không có trẻ em nào bị từ chối một nền giáo dục công cộng.

Trân trọng,

/đã ký/

Catherine E. Lhamon
Phụ Tá Tổng Thư Ký
Sở Dân Quyền
Bộ Giáo Dục Hoa Kỳ

/đã ký/

Philip H. Rosenfelt
Phụ Tá Tổng Luật Sư,
Được Giao Thẩm Quyền
Thi Hành Chức Năng và
Công Việc của Tổng Luật Sư
Bộ Giáo Dục Hoa Kỳ

/đã ký/

Jocelyn Samuels
Quyền Thứ Trưởng Bộ Tư Pháp
Đơn Vị Dân Quyền
Bộ Tư Pháp Hoa Kỳ

Tài liệu đính kèm